

[Stats- og udenrigsministeren.]

arbejde har været meget sagligt. Jeg kan ikke rigtig forestille mig, at nogen af de partier, der har deltaget i det, ville sætte det i fare for en politisk demonstrations skyld. Jeg ville i hvert fald ikke gøre det. (Weikop: Hvad gjorde H. C. Hansen?) Ja, nu synes jeg ikke, hr. Weikop skulle blande sig i det, for vi befinder os mange år efter den situation, og det, jeg står her og siger, er, at jeg ville ikke gøre dette, og jeg vil fraråde andre partier at gøre det.

Formanden: Hr. Hilmar Baunsgaard har ordet for en kort bemærkning, og derefter kan man vel betragte de korte bemærkninger tid som endt.

(Kort bemærkning).

Hilmar Baunsgaard: Jeg vil gerne sige til statsministeren, at jeg synes, statsministeren skulle have lagt mere vægt på appellen til en bedømmelse og forståelse af den parlamentariske situation end på det, statsministeren opfattede som sarkastiske bemærkninger fra min side om misforholdet imellem statsministerens accept af, at SF eventuelt ikke stemmer for, og hans manglende accept af, at andre eventuelt ikke ville gøre det. Det er for mig en alvorlig parlamentarisk bedømmelse mere end en sarkastisk betragtning. Jeg føler oprigtigt, at det er et parlamentarisk ansvar, at hvert medlem af dette ting har, hvis man ønsker at have medindflydelse på lovgivningen, da også at få vores parlamentariske system til at fungere. Det kan man ikke ved den stilling, som SF hidtil har indtaget, og som de tilsyneladende — om de får lov til at køre efter deres egne lyster — agter at fortsætte med. Det er ikke parlamentarisk korrekt eller ansvarligt at gøre det.

Statsministeren (J. O. Krag): Jeg har jo klart erkendt, at jeg mente, det ville være rigtigere, hvis SF tog konsekvensen af sin nuværende situation og stemte for. På det punkt er der ikke nogen uenighed.

Men det, hr. Hilmar Baunsgaard forsøger på — forsøger på — det er at dreje en afstemning om finanslovsforslaget om til en afstemning for eller imod regeringen, til et spørgsmål, om der er parlamentarisk flertal for regeringen eller ej. Men hvorfor stiller man så ikke et dagsordensforslag om det? Det ville da være det sagligt korrekte. Stil et dagsordensforslag om det, og lad os få det afviklet i en fart.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslagene.

Underændringsforslag nr. 1 uden for tillægsbetænkningen af *finansministeren* vedtoges enstemmigt med 88 stemmer; 77 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Ændringsforslag nr. 1 i tillægsbetænkningen, således ændret, og ændringsforslagene nr. 2 og 3 i tillægsbetænkningen vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslagene nr. 2 og 3 uden for tillægsbetænkningen af *finansministeren* betragtedes som vedtaget med samme stemmetal som underændringsforslag nr. 1 uden for tillægsbetænkningen af finansministeren.

Ændringsforslagene nr. 4 og 5 i tillægsbetænkningen vedtoges uden afstemning.

Underændringsforslag nr. 4 uden for tillægsbetænkningen af *finansministeren* vedtoges enstemmigt med 164 stemmer; 1 medlem tilkendegav, at han hverken stemte for eller imod.

Ændringsforslag nr. 6 i tillægsbetænkningen, således ændret, og ændringsforslag nr. 7 i tillægsbetænkningen vedtoges uden afstemning.